

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Docendus quoque, cur hoc Sacramentum sub specie panis & vini
institutum sit. 23

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CAP. XXII. *Quorum admoneri populus, hoc Sacramentum participaturus, maxime debeat.*

August. c. timorem de conse. dist. 2. Matt. 26.

OMnium autem maxime instruendus est populus, ut recta fide accedat, sermone Domini firmiter credens, quo nos edocet Christus, dicens: Hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur; Hoc facite in meam commemorationem. Quibus verbis & veritatem sui corporis adstruit, & credentibus, digneque suscipientibus, remissionem peccatorum promittit; jubens, ut hoc faciamus in suam commemorationem. Porro, anima, quæ fidem habet, & ejusmodi Christi verbis credit, in memoriam Christi Sacramentum edit, quum secum recogitat, quemadmodum unigenitus Filius Dei, ob perditum hominem Deo Patri reconciliandum, & delendum quod contra nos scriptum erat chirographum, de cælo descendit, semetipsum exinaniverit ac humiliaverit, factus obediens Patri usque ad mortem, mortem autem Crucis. In quo maxima erga nos Dei charitas commendatur, qui unico Filio suo non pepercit, sed pro omnibus nobis à peccati & satanæ vinculis redimendis tradidit illum. Talem ergo fidem & affectum, Deo suggerente, præparare debet in animo suo is, qui Eucharistiam percipit.

CAP. XXIII. *Docendus quoque, cur hoc Sacramentum sub specie panis & vini institutum sit.*

August. in sermone de dedicatione Ecclesie.

Nequè interim negligendum, sed perpetuo inculcandum erit, hoc Sacramentum Corporis & Sanguinis Dominici, sub specie panis & vini institutum esse, ut, præter veritatem Corporis & Sanguinis, quæ in eo continetur & recipitur, quoddam etiam eximium signum nativæ dilectionis & charitatis excitandæ in nobis foret; quemadmodum divus Paulus inquit: Quoniam unus Panis & unum Corpus multi sumus, qui de uno Pane & de uno Calice participamus. Quamobrem ab hujus convivii spirituali participatione longe absunt, qui invidiæ vel odii veneno infecti aut iracundiæ furore repleti fuerint. Monendi itaque sunt qui communicare desiderant, ut, deposita omni similitate, diligant alterutrum, uti unius corporis membra, ut non sit schisma in corpore, sed in idipsum pro invicem sollicita sint membra.

CAP. XXIV. *Quomodo singulis Dominicis diebus plebs ad audiendam Missam se præparabit.*

c. hoc attenden.

Docendus quoque populus, ut, qui juxta antiquum Ecclesiæ ritum, singulis Do-

minicis diebus ad communicandum Corpori & Sanguini Dominico non se præparat, Missæ saltem Parochiali, hisce aliisque festis diebus, intersit; ut, tametsi inter sacrificantem & assistentes non sit (more illo antiquo) tam frequens Sacramentalis communio, sit saltem sacræ doctrinæ, piæ exhortationis, precationis, laudis, & gratiarum actionis communio; ut sic quodammodo omnes spiritualiter communicent, cum desiderio etiam sacramentaliter communicandi. Ne vero populus ab hac Missæ Parochiali, & ab auditione verbi Dei distrahatur; placuerit Nobis, ut, si quæ sint alia Missæ legendæ die Dominico, hæ inchoentur primum post verbi prædicationem finitam; quemadmodum latius in visitatione secundum diversorum locorum mores ordinare studebimus.

dum. de conse. dist. 5. Ex Conc. Carth. c. sacer. de conse. dist. 1.

CAP. XXV. *Docendus populus generatim, quid agatur in Missa.*

Docendus populus generatim, quid agatur in Missa, & quibus partibus consistet. Constat siquidem psalmodia, quem vocamus Introitum, invocatione & gloriosa celebratione sanctissimæ Trinitatis, quæ in Canticis, Kyrie eleison, & Gloria in excelsis Deo, peraguntur; precatione seu collecta, recitatione verborum Prophetarum aut Apostolicorum, quam vocamus Epistolam; sacris Canticis, quæ vocamus Gradualia & Alleluja, & quæ sequuntur, lectione Evangelica, Symboli recitatione, seu professione fidei Catholicæ; Cantico, quod non sine mysterio Offertorium appellatum est; Gratiarum actione, quæ dicta est Præfatio; religiosa commemoratione mortis, consecrationeque Corporis & Sanguinis Dominici, quæ fit in Canone; rursus precatione, inter quas est precatio Dominica: sequitur osculum pacis, Symbolum Christianæ charitatis; mox communio; rursus sacrum Canticum, quod Commune appellatur, & Precatio. Postremo loco, Sacerdos totum populum, velut in suam tutelam receptum, Deo benedictione tradit atque commendat, ut perseveret in affectu pietatis mutuaque charitate, quorum quum admonetur populus, incipiet, nedum credere, sed & sentire, quod in Missa nihil non sit pium ac venerandum.

CAP. XXVI. *Corripiendus abusus eorum, qui ante finitam Missam irreverenter discedunt.*

Corripiendus verò abusus est, quod quidam post adpersam aquam & ante Missæ introitum, exitum faciunt; quidam, post auditum & non intellectum Evangelium, abeunt; aliique, posteaquam Sacerdos dixit, *Suscipite corda, & Gratias agamus*. Atqui tum præ-

Ex Conc. Agat. c. Missæ de conse. dist. 5. & c. sequen.